ធនាគារពិភពលោក
កម្ពុជា
ព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មាន

ឆ្នាំទី ៧ លេខ ៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩

កម្ពុជាត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចវិលមករកភាពប្រសើរវិញ

ធនាគារពិភពលោកប្រចាំតំបន់អាស៊ីខាងបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក បានចេញផ្សាយនូវរបាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំតំបន់ ពាក់កណ្តាលឆ្នាំរបស់ខ្លួនស្តីពីសេដ្ឋកិច្ចរបស់បណ្តាប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់នេះ។ កម្ពុជា គឺជាប្រទេសមួយនៃបណ្តាប្រទេសទាំងនេះ។ ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មានរបស់ធនាគារពិភពលោក បានជួបសម្ភាសន៍ជាមួយ លោក ស្ទេហ្វាន គីមប៊ែរ អ្នកសេដ្ឋកិច្ចជាន់ខ្ពស់សម្រាប់កម្ពុជា អំពីអ្វីដែលកំពុងកើតចំពោះសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា។

សូមលោកមេត្តាជំរាបត្រួសៗ ថាតើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជានាពេលបច្ចុប្បន្នដូចម្តេចដែរ?

អត្រាកំណើននៅកម្ពុជា បានថយចុះយ៉ាងខ្លាំង ពីកំណើនដែលមានលេខពីរខ្ទង់ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០០៣-២០០៧ មកនៅក្រោម៦ភាគរយកាលពីឆ្នាំមុន។ យើងបានព្យាករថាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចអាចមានលក្ខណៈអវិជ្ជមាននៅឆ្នាំនេះ។ ប្រការនេះ ត្រូវបានកើតឡើងដោយសារផលប៉ះពាល់នៃការវិវត្តពីររបស់

តទៅទំព័រទី ២

សំណង់ដែលបានស្ទុះឡើងចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០០ បានធ្លាក់ចុះវិញដោយសារវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក រួមទាំងវិស័យកាត់ដេរ និងទេសចរណ៍ដែរ។

របាយការណ៍: ក្តីសង្ឃឹមចំពោះសញ្ញាងើបឡើងនៃសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសចិន

តូក្យូ ថ្ងៃទី ៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៩: របាយការណ៍ពិនិត្យមើលឡើងវិញរយៈពេល៦ខែចុងក្រោយរបស់ធនាគារពិភព-លោក ស្តីអំពីសេដ្ឋកិច្ចតំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក បាននិយាយថា ខណៈដែលប្រទេសទាំងឡាយនៅតំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាអត់ការងារធ្វើដែលរំពឹងថានឹងកើនឡើងយ៉ាងលឿនដោយសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកធ្លាក់ចុះ ប្រហែលជានឹងមានសង្ឃឹមឡើងវិញ ដោយមានសញ្ញានៃការងើបឡើងនៃសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសចិនមុនពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០០៩ ។

របាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយបំផុតស្តីពីតំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក ដែលមានចំណងជើងថា ការប្រយុទ្ធទល់នឹងកម្លាំងនៃដំណើរថយក្រោយសេដ្ឋកិច្ច និយាយថា ការងើបឡើងវិញនៅប្រទេសចិនដែលត្រូវបានជម្រុញភាគច្រើនដោយកញ្ចប់ជំនួយសេដ្ឋកិច្ចដ៏ធំសម្បើមរបស់ប្រទេសទំនងជានឹងចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំនេះនិងមានលក្ខណៈរឹងមាំពេញលេញក្នុងឆ្នាំ ២០១០ដែលអាចរួមចំណែកដល់ការធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាព និងប្រហែលជាការងើបឡើងវិញនៃតំបន់នេះ។ ប៉ុន្តែ ដោយប្រទេសចិននៅតែពឹងផ្អែកខ្លាំងលើការនាំចេញទៅកាន់ទីផ្សារពិភពលោកដែលបន្តរួញចុះ *របាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាព*នេះព្រមានថា ការងើបឡើងប្រកបដោយចីរភាពពិតប្រាកដនៅតំបន់អាស៊ីបូព៌ានិងប៉ាស៊ីហ្វិកជាចុងក្រោយ គឺអាស្រ័យលើការវិវត្តនៅក្នុងប្រទេសមានសេដ្ឋកិច្ចជឿនលឿន។

ដោយប្រឈមទៅនឹងនាំចេញចុះខ្សោយ និងការធ្លាក់ចុះនៃតម្រូវការក្នុងស្រុកធនាគារ-ពិភពលោកកំពុងព្យាករថា កំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) នៅបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍនៅអាស៊ីបូព៌ា នឹងឡើងដល់ត្រឹមតែ ៥,៣ % ប៉ុណ្ណោះក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ថយចុះពី ៨ % ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ និង ១១,៤ % ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ (កាលពីខែមុន

តទៅទំព័រទី ៤

កម្ពុជាត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច...

តមកពីទំព័រទី ១

សកលលោកមកលើកម្ពុជា: ការធ្លាក់ចុះផ្នែកតម្រូវការ (ដែលបានប៉ះពាល់លើវិស័យកាត់ដេរ និងទេសចរណ៍) និងការធ្លាក់ចុះនៃលំហូរមូលធនបរទេស (ដែលបានប៉ះពាល់លើវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសនៅកម្ពុជា)។ ការងើបឡើងវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចនៅកម្ពុជាពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការវិវត្តនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក និងសមត្ថភាពរបស់កម្ពុជាក្នុងការរក្សាគោលជំហររបស់ខ្លួនបានល្អសម្រាប់ការងើបឡើងវិញនេះ តាមរយៈការអនុវត្តការកែទម្រង់សមស្រប និងបង្ហាញសញ្ញាជាវិជ្ជមានដល់វិនិយោគិន។

លោកបាននិយាយដល់វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុសកលលោក។ តើវាបានជះឥទ្ធិពលដល់កម្ពុជាក្នុងរយៈពេលយូរដូចម្តេចដែរ?

ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍ស្តីពីកំណើន យើងនៅតែបន្តមានជំនឿថា កម្ពុជាមានសក្តានុពលសម្រាប់កំណើនរយៈពេលមធ្យមពី ៦ ទៅ ៧ ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំៗ។ សក្តានុពលបែបនេះ អាចសម្រេចបាន អាស្រ័យលើទំនាក់ទំនងល្អជាបន្តជាមួយសេដ្ឋកិច្ចសកល។ ដូច្នេះ ខណៈដែលវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក មិនមានផលប៉ះពាល់លើមាគ៌ារយៈពេលយូរ វានឹងមានផលប៉ះពាល់ដដែល ពីព្រោះការងើបឡើងវិញនៅកម្ពុជានឹងពឹងផ្អែកលើការងើបឡើងវិញរបស់បណ្តាប្រទេសដទៃទៀតនៅក្នុងពិភពលោក។ យើងក៏នៅតែពិនិត្យមើលថា តើមូលធនបរទេសនឹងមានលំហូរក្នុងកម្រិតដដែលដែរឬទេបន្ទាប់វិបត្តិនេះ។ ប្រសិនលំហូរមិនមានកម្រិតដដែលទេនោះ វានឹងតម្រូវឱ្យមានដំណើរការប្រសើរច្រើនថែមទៀតដើម្បីចលនាប្រាក់សន្សំក្នុងស្រុក។

នៅមានប្រជាជនកម្ពុជាច្រើននាក់កំពុង រស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ។ តើវិបត្តិនេះមានផលប៉ះពាល់ដូចម្តេចខ្លះលើជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ?

យើងដឹងថា ប្រាក់ចំណូលត្រូវបានប៉ះពាល់សម្រាប់ការងារមួយចំនួន (គ្មានការងារថែមម៉ោងសម្រាប់កម្មករកាត់ដេរ អ្នករត់ម៉ូតូសណ្តោង មិនសូវមានការងារធ្វើ ។ល។) ហើយកម្មករកាត់ដេរជាច្រើនបានបាត់បង់ការងារ។ យើងកំពុងធ្វើការប៉ាន់ស្មាន មួយដោយប្រើវិធីសាស្ត្រមួយដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ។ ប៉ុន្តែការប៉ាន់ស្មានជំហានដំបូងដោយប្រើវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញមួយ គឺយកតួលេខអត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចធៀប នឹងអត្រាកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រកាលពីអតីតកាល វិធីសាស្ត្រនេះ បង្ហាញថា ភាពក្រីក្រនឹងមានការកើនឡើងយ៉ាងតិចមួយភាគរយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ (គិតជាចំនួនមនុស្ស ពី ១០០ ០០០ ទៅ ២០០ ០០០ នាក់ នឹងធ្លាក់ក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ)។ យើង (ធនាគារពិភពលោក) ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដទៃទៀត និងវិទ្យាស្ថាន ព្រមទាំងរដ្ឋាភិបាល កំពុងធ្វើការវិភាគបន្ថែមមួយចំនួនទៀត ដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីការវិវត្តទាំងនេះ។

តើវិបត្តិនេះជះឥទ្ធិពលដល់ការងារនៅកម្ពុជា និងការចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ប្រជាជនក្រីក្រដូចម្តេចដែរ?

ដូចបានលើកឡើងខាងលើ ការបាត់បង់ការងារ និងការកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណូល គឺជាសញ្ញានៃផលប៉ះពាល់សំខាន់ៗពីវិបត្តិនេះ។ សញ្ញាផ្សេងទៀត គឺការធ្វើចំណាកស្រុក និងការធ្លាក់ចុះនៃលំហូរប្រាក់បញ្ញើ (ប្រាក់ដែលបងប្អូនផ្ញើពីបរទេស)។ អ្នកដែលមានអាយុឈានចូលទីផ្សារការងារថ្មីចំនួន ២៥០ ០០០ នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំៗ ក៏នឹងបង្កើតឱ្យមានបញ្ហាប្រឈមដ៏ចម្បងសម្រាប់ការងារ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ នេះផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅកម្ពុជា ក៏ដូចជានៅបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀតទាំងអស់ដែរ ភាពគ្មានការងារធ្វើ (និកម្មភាព) មានចំនួនតិចតួច (ដោយសារតែអ្នកដែលគ្មានការងារធ្វើ នឹងមិនអាចរស់រានបានឡើយ ប្រសិនបើគ្មានប្រាក់ចំណូលណាមួយនោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្វីដែលអាចវិវត្ត គឺការកើតឡើងស្ថានភាព "ជនក្រីក្រ" (ជាអ្នកដែលរកការងារធ្វើដើម្បីរស់ ប៉ុន្តែនៅតែរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ក្រីក្រ ឬគ្មានឱកាសធ្វើឱ្យការចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ខ្លួនបានប្រសើរឡើង)។ យុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយផ្សេងទៀត គឺត្រូវកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់គ្រឿងឧបភោគបរិភោគ (ដោយជួនកាលកាត់បន្ថយមកនូវត្រឹមកញ្ចប់អាហារ ដែលមិនសូវមានជីវជាតិ ដូចមានភស្តុតាងបង្ហាញស្រាប់នៅក្នុងការអង្កេតមនុស្សសាស្ត្រនៅកម្ពុជានាពេលថ្មីៗនេះឬក៏ត្រូវលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ។ បញ្ហាទាំងនេះគឺជាកង្វល់ដ៏ចម្បងរបស់យើង: ដែលនេះមិនមែនគ្រាន់តែមានផលប៉ះពាល់ចំពោះមុខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងមានផលប៉ះពាល់លើការចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា និងគ្រួសាររបស់ពួកគេនៅពេលអនាគតទៀតផង។

ប្រទេសជាច្រើន បានអនុវត្តកញ្ចប់ថវិកាសម្រាប់ជំរុញកំណើន។ ចុះប្រទេសកម្ពុជាវិញយ៉ាងម៉េចដែរ?

រដ្ឋាភិបាល បានបញ្ចូលនូវការកើនឡើងនៃឱនភាពសារពើពន្ធទៅក្នុងថវិកាដើមរបស់ខ្លួនយ៉ាងសមស្រប។ អង្គការមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ បានផ្តល់អនុសាសន៍ជាបន្តបន្ទាប់សុំឱ្យបន្ថែមកំណើនជាមធ្យមថែមទៀត។ កំណើននេះ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់កំណត់គោលដៅលើចំណាយសំខាន់ៗ ដូចជាសំណើសុំឱ្យមានការបែងចែកឡើងវិញនូវចំណាយសម្រាប់វិស័យកសិកម្ម និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ឬសំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គមដែលបានស្នើឡើង ឬមូលនិធិថ្មី សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកដែលអស់ការងារធ្វើ។ វាក៏ជាប្រការសំខាន់ផងដែរ ដែលរដ្ឋាភិបាលមិនត្រូវ

តទៅពីទំព័រទី ៥

តើវិបត្តិសលកប៉ះពាល់ដល់កម្ពុជាបែបណាៈ អត្ថបទបី

កញ្ញា អយ ភួន

កញ្ញា អយ ភួន អាយុ ២៦ ឆ្នាំ មកពីខេត្តកំពត ជាកម្មករកាត់ដេរៈ "ពេលនេះខ្ញុំមានការងារតិច ។ ខ្ញុំបារម្ភ ។ ប្រសិនបើខ្ញុំបាត់បង់ការងារនេះ ខ្ញុំនឹងរកការងារផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើរកការងារមិនបានខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ ពីមុនខ្ញុំរកបានជាង ៧០ ដុល្លា ក្នុងមួយខែៗ ប៉ុន្តែពេលនេះខ្ញុំរកបានតែ ៣០ ដុល្លាទេ។ ខ្ញុំធ្លាប់ផ្ញើលុយទៅផ្ទះ ១០ ឬ ១៥ ដុល្លារៀងរាល់ខែ ប៉ុន្តែពេលនេះ ខ្ញុំមិនបានផ្ញើប្រាក់ទៅផ្ទះទេ"។

សាវតា

កញ្ញា ភួន មកពីស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត ។នាងបានធ្វើការនៅរោងចក្រកាត់ដេរនេះជាងមួយឆ្នាំហើយ ។ពីមុននាងធ្វើជាអ្នកបំរើនៅផ្ទះរបស់គ្រួសារមួយនៅភ្នំពេញ ។

តើសហការីភាគច្រើនរបស់នាងនៅតែធ្វើការនៅទីនោះទេ?

អត់ទេ ពួកគេជាច្រើននាក់បានឈប់ហើយ ហើយទៅរកការងារថ្មីដែលមានកំរៃច្រើននៅរោងចក្រផ្សេងទៀត ពីព្រោះតែរោងចក្របាត់បងការបញ្ជាទិញ ហើយកាត់ពេលម៉ោងធ្វើការ និងម៉ោងធ្វើការបន្ថែម។ ដូចនេះហើយចំណូលរបស់មិត្តភ័ក្តិនាងទាបដែលលំបាកក្នុងការចំណាយសំរាប់ឈ្នួលផ្ទះ និងចំណាយលើការរស់នៅផ្សេងៗ។

អ្វីជាការព្រួយបារម្ភសំរាប់អនាគត?

នាងមានការបារម្ភដែរចំពោះអនាគត។ ប្រសិនបើនាងបាត់បង់ការងារនៅរោងចក្រកាត់ដេរ នាងនឹងទៅរកការងារនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើគ្មានការងារទេ នាងនឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ទៅធ្វើស្រែ។

តើចំណូលរបស់នាងប៉ុន្មានក្នុងមួយខែ?

នាងធ្លាប់បានទទួលប្រាក់ខែ ៧០ ដុល្លា ក្នុងមួយខែៗ ប៉ុន្តែខែនេះ នាងបានទទួលតែ ៣០ ឬ ៤០ ដុល្លា ដោយសារតែរោងចក្រគ្មានបញ្ជាទិញ ។ នេះមានន័យថា កម្មករត្រូវបានឱ្យឈប់ធ្វើការប្រមាណ ២ សប្តាហ៍ក្នុង មួយខែ ដូចនេះទទួលបានប្រាក់ខែតែពាក់កណ្តាល ។

តើប្រាក់ខែនេះសំរាប់ផ្គត់ផ្គង់អ្នកណា?

កាលពីប៉ុន្មានខែមុន នាងបានផ្ញើទៅផ្ទះប្រមាណ ១០ ទៅ ១៥ ដុល្លា ក្នុងមួយខែៗ។ ប៉ុន្មាននៅខែចុងក្រោយនេះនាងគ្មានលុយផ្ញើទៅទេ ។ នាងផ្គត់ផ្គងឪពុកម្តាយនាង និងប្អូនប្រុស និងប្អូនស្រីនាង ៤ នាក់ ។ប្អូនប្រុសរបស់នាងម្នាក់ធ្វើកម្មករនេសាទនៅខេត្តព្រះសីហនុ ប៉ុន្តែវាមិនមានលុយដើម្បីផ្ញើមកជួយគ្រួសារទេ។

នាងនឹងធ្វើការងារអ្វីនៅខែក្រោយ?

ខែក្រោយ (ខែមេសា) រោងចក្រទទួលបានបញ្ជាទិញបន្ថែម ដូចនេះនាងនឹងមានការងារធ្វើទៀត ហើយសង្ឃឹមថានឹងទទួលបានប្រាក់ខែ ៥០ ដុល្លាក្នុងមួយខែ ។

កញ្ញា ហង សុផានី

ហង សុផានី អាយុ ២៧ ឆ្នាំ ម្ចាស់ហាងបំរើសេវាទេសចរណ៍ៈ "ខ្ញុំធ្លាប់មានភ្ញៀវច្រើនមកពីរោងចក្រកាត់ដេរ ប៉ុន្តែពេលនេះមានរោងចក្រច្រើនបិទ មានន័យថា សេវាកម្មខាងវីសាបានធ្លាក់ចុះ ៧០ % ហើយ ៣០ % គឺជាភ្ញៀវរបស់ខ្ញុំរយៈពេលវែង ។ ខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភសំរាប់អនាគត ដូចនេះ ខ្ញុំបានបង្កើតជាសេវាអ៊ីនធ័រណែត និងបង្កើតមុខរបបផ្សេងៗទៀត"។

សាវតា

សូផានី បានបើកហាងរបស់នាងកាលពីខែមិថុនាឆ្នាំ ២០០៨ នៅភ្នំពេញ។ពីមុនមកនាងបំរើការងារនៅភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ជាង ៣ឆ្នាំ ។ មុខរបបរបស់នាងកាក់កបល្អប្រសើរមុនដំបូង។

ផលប៉ះពាល់នៃវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកវាមានការលំបាក និងខាតបង់ប្រាក់របស់នាងមួយចំនួន។ ហាងរបស់នាង បំរើសេវាកម្មលើផ្នែកពីរសំខាន់ៈ សេវាកម្មវីសាសំរាប់បុគ្គលិកគ្រប់គ្រងជនជាតិចិនដែលបំរើការ នៅរោងចក្រកាត់ដេរ និងលក់សំបុត្រយន្តហោះ និងសំបុត្ររថយន្តក្រុង។

ផលប៉ះពាល់ដែលអាក្រក់ជាងគេនោះគឺការបិទរោងចក្រកាត់ដេរច្រើន។ វាបានប៉ះពាល់ដល់របររបស់នាង ដោយបុគ្គកិច្ចគ្រប់គ្រងជនជាតិចិនជាងពាក់កណ្តាលដែលធ្វើវីសាតាមរយៈសេវាកម្មរបស់នាងបានត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ។

នាងបានរក្សាភ្ញៀវប្រមាណ ៣០ ភាគរយដែលនៅតែប្រើប្រាស់សេវារបស់នាងសំរាប់វីសា

តទៅទំព័រទី ៦

របាយការណ៍៖ ក្ដីសង្ឃឹមចំពោះសញ្ញាងើបឡើងនៃសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសចិន

តមកពីទំព័រទី ១

នៅក្នុង*របាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាពប្រចាំត្រីមាសប្រទេសចិន* ធនាគារពិភពលោកបានបន្ទាបការព្យាករណ៍របស់ខ្លួនសម្រាប់កំណើននៃប្រទេសចិនមកត្រឹម ៦,៥% ក្នុងឆ្នាំនេះ ពី ១៣ % ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧) ។

បណ្ដាប្រទេសមានប្រាក់ចំណូលទាប នៃតំបន់នេះ ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងស្ថិតនៅក្នុងចំណោមប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរជាងគេដោយការធ្លាក់ចុះនេះ និងកំរិតលទ្ធភាពសម្រាប់អន្តរាគមន៍របស់រដ្ឋាភិបាលដើម្បីជួយប្រជាជនទាំងឡាយដែលជួបការលំបាក។ កម្ពុជាទំនងជានឹងជួបប្រទះការធ្លាក់ចុះខ្លាំងបំផុតនៅក្នុងកំណើនដោយសារការធ្លាក់ចុះនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរ និង ទេសចរណ៍ ខណៈដែលប្រទេសឡាវ ម៉ុងហ្គោលី ប៉ាពួញូវហ្គីណេ និងទីម័រឡេស្តេ នឹងរងផលប៉ះពាល់ខ្លាំងជាពិសេស ដោយសារតម្លៃទំនិញទាប។

នៅពេលចេញដំណើរទៅចូលរួមកិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុអាស៊ានលើកទី ១៣ នៅប៉ាតាយ៉ា ប្រទេសថៃ លោក ជីម អាដាម អនុប្រធានធនាគារពិភពលោកទទួលបន្ទុកតំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក បានសរសើររដ្ឋាភិបាលនៃតំបន់នេះ ចំពោះការឆ្លើយតបយ៉ាងលឿនទៅកាន់វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុ ជាមួយនឹងកិច្ចប្រឹងប្រែខាងគោលនយោបាយពហុមុខព្រួញ ចាប់តាំងពីកញ្ចប់ជំនួយសារពើពន្ធ រហូតដល់អន្តរាគមន៍គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ រហូតដល់កម្មវិធីសំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គម។

លោក អាដាមស៍ បានមានប្រសាសន៍ថា *"វិធានការនានាដែលអាជ្ញាធរបានប្រកាន់យកដើម្បីទប់ទល់នឹងវិបត្តិ នៅទូទាំងតំបន់កំពុងជួយសម្រាលផលប៉ះពាល់លើប្រជាជនងាយរងគ្រោះបំផុត"* ។ លោកបន្តថា *"ជាមួយភាពគ្មានការងារធ្វើទំនងជានឹងកើនឡើង ជាពិសេស ខណៈដែលការងារនៅក្នុងវិស័យកម្មន្តសាល និងសំណង់បាត់បង់កិច្ចប្រឹងប្រែងការពារសង្គមកិច្ចនឹងចាំបាច់ត្រូវពង្រីក ដើម្បីបំពេញសេចក្ដីត្រូវការជាក់ស្ដែងរបស់មនុស្ស ។"*

របាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាពនេះក៏បានលើកឡើងថា ការចុះខ្សោយនៃកំណើននេះ ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងប៉ះពាល់ដល់ល្បឿននៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅក្នុងតំបន់ គឺថាប្រជាជនជាង ១០ លាននាក់ ថែមទៀតទំនងជាស្ថិតនៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រក្នុងឆ្នាំនេះប្រៀបធៀបទៅនឹងការប៉ាន់ស្មានកាលពីមួយឆ្នាំមុន។ ប្រទេសកម្ពុជា ម៉ាឡេស៊ី ថៃឡង់ដ៏ និងទីម័រឡេស្តេ ត្រូវបានព្យាករថា នឹងជួបប្រទះការកើនឡើងចំនួននៃភាពក្រីក្រក្នុងឆ្នាំនេះ។

របាយការណ៍នេះនិយាយថា តំបន់នេះកំពុងបង្កើនកិច្ចប្រឹងប្រែង ដើម្បីជួយឧបត្ថម្ភប្រជាជនក្រីក្រ និងងាយរងគ្រោះ ជាពិសេសក្នុងបណ្ដារប្រទេសមានប្រាក់ចំណូលមធ្យម។ នៅចុងឆ្នាំ២០០៨ ប្រទេសចិនបានផ្ដល់ការផ្ទេរប្រាក់មួយដងជូនដល់ប្រជាជន ជាងចំនួន ៧៤ លាននាក់ រួមមានគ្រួសាររាប់លាននៅជនបទ និងបានដាក់ឱ្យអនុវត្តការកាត់បន្ថយពន្ធក៏ដូចជាកញ្ចប់កំណែទម្រង់វិស័យសុខាភិបាលដ៏ធំមួយដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានការថែទាំសុខភាពជូនប្រជាជនក្រីក្រ។ ប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ីបានជួយឧបត្ថម្ភគ្រួសារក្រីក្រចំនួន ១៩ លានគ្រួសារ ដោយអនុវត្តឡើងវិញនូវកម្មវិធីជំនួយសាច់ប្រាក់គោលដៅ ហើយប្រទេសហ្វីលីពីន កំពុងបង្កើនចំនួនប្រជាជនក្រីក្រ ដែលត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីផ្ទេរសាច់ ប្រាក់មានលក្ខខណ្ឌដែលទើបត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅពេលថ្មីៗនេះ។

លោក វិក្រាម ណេរូ ប្រធានសេដ្ឋកិច្ចនៃធនាគារពិភពលោកសម្រាប់តំបន់ បានមានប្រសាសន៍ថា *"គេគ្មានការសង្ស័យឡើយថា តំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក កំពុងជួបប្រទះសម័យកាលដ៏លំបាកខ្លាំង"*។ លោកបានបន្តថា *"ប្រទេសទាំងឡាយដែលអាចដោះស្រាយ បញ្ហាប្រឈមរយៈពេលខ្លីទន្ទឹមគ្នានឹងការ ផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើអាទិភាពរយៈពេលវែង ទំនងជានឹងមានស្ថានភាពប្រសើរជាងគេ ក្រោយពេលវិបត្តិ និងដើម្បីចាប់ផ្ដើមឡើវិញនូវកំណើន។"*

លោក ណេរូ បានបន្តថា ខណៈដែលសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកងើបឡើងវិញយ៉ាងយឺត បណ្ដាប្រទេសនៅតំបន់នេះ អាចសម្រេចបានអត្រាកំណើនខ្ពស់ ប្រសិនបើពួកគេលើកស្ទួយភាពប្រកួតប្រជែងរបស់ខ្លួនចូលទីផ្សារថ្មី និងគាំទ្រក្រុមហ៊ុនឱ្យច្នៃប្រឌិតថ្មី ជាជាងការចម្លងតាមគេ។

ប្រទេសកម្ពុជា

ជាមួយនឹងផលប៉ះពាល់នៃការធ្លាក់ចុះចលនាសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាត្រូវបានរំពឹងថានឹងធ្លាក់ចុះដល់កំរិត - ១ %) ក្នុងឆ្នាំ២០០៩ ក្រោយពីបានថយចុះមកត្រឹម ៥,៥ % នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ បន្ទាប់ពីអំឡុងពេលមួយនៃកំណើនខ្ពស់ជាប់ៗគ្នា។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការព្យាករណ៍សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០ មានលក្ខណៈមិនប្រាកដប្រជាខ្លាំង ប៉ុន្តែអាចស្ថិតក្នុងរង្វង់ ០-៤ % ប្រសិនបើតម្រូវការខាងក្រៅមានលក្ខណៈគាំទ្រ។

លោក ស្ដេហ្វាន ហ្គីមប៊ែរ អ្នកសេដ្ឋកិច្ចជាន់ខ្ពស់ប្រចាំប្រទេសនៃធនាគារពិភពលោក មានប្រសាសន៍ថា*ការសម្រេចបានដ៏គួឱ្យគត់សំគាល់នាទស្សវត្សកន្លងទៅ និងការងើបឡើងវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចកំពុងត្រូវបានគេសាកល្បងសំរាប់ការដើរថយក្រោយវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក"* ។ លោកបានបន្តថា *"ពន្លឺនៃក្ដីសង្ឃឹមសម្រាប់កម្ពុជាគឺស្ថិតនៅលើសក្តានុពលកំណើនដ៏ខ្លាំងរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលមធ្យម"* ។

លោកបានបន្តថា កំណើននឹងអាចប្រសើរឡើងវិញនៅឆ្នាំ ២០១០ បើទោះបីជាភាពមិនប្រាកដប្រជានៅមានទំហំធំក្ដី។

ធនាគារពិភពលោកកំពុងជួយគាំទ្របណ្ដាប្រទេសនៅតំបន់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក នៅពេលដែលប្រទេសទាំងនេះជួបប្រទះនឹងផលប៉ះពាល់នៃវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈការបង្កើនហិរញ្ញប្បទាន និងការបង្កើនឱវាទគោលនយោបាយអំពីវិធីការពារប្រជាជនក្រីក្រនិងអ្នកដែលងាយរងគ្រោះ។

កម្ពុជាត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសំរាប់ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច...

តមកពីទំព័រទី ២

បណ្តោយឱ្យផលដែលសម្រេចបានដោយលំបាកបាត់បង់ទៅវិញលើការប្រមូលចំណូល និងដែលដៃគូត្រូវគោរពពាក្យសន្យារបស់ខ្លួនដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងវេទិកាសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគួរកត់សម្គាល់ថា កម្ពុជា ក៏ដូចជាបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ភាគច្រើនដែរ គឺមានកញ្ចប់ថវិកាសំរាប់ជំរុញកំណើនតូច ហើយ បើធ្វើឱ្យវាធំ វានឹងអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងកំណើននាពេលអនាគត។

តើសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា នឹងប្រើពេលយូរប៉ុន្មានដើម្បីងើបឡើងវិញពីវិបត្តិនេះ?

ការងើបឡើងវិញ ពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើតម្រូវការ និងមូលធនខាងក្រៅ។ ការព្យាករនានាដែលបានធ្វើឡើងនាបច្ចុប្បន្ននេះ មិនរំពឹងថានឹងមានការងើបឡើងវិញជាសកលមុនដើមឆ្នាំ២០១០ទេ។ ដូច្នេះ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទំនងដូចជាមានការយឺតយ៉ាវពេញមួយឆ្នាំ។

តើធនាគារពិភពលោកមានតួនាទីអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយកម្ពុជាក្នុងការទប់ទល់នឹងការធ្លាក់ចុះផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនេះ?

យើងកំពុងធ្វើការរួមគ្នាជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត លើមូលដ្ឋានបីយ៉ាងៈ ទីមួយ ដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីការវិវត្តផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនាពេលថ្មីៗនេះ ភាពក្រីក្រ និងផលវិបាកសង្គមនៃការវិវត្តទាំងនេះ។ ផ្នែកនេះ នឹងតម្រូវឱ្យធ្វើការងារបន្ថែមលើការពិនិត្យតាមដាន ការប្រមូលទិន្នន័យ និងការវិភាគ។ ទីពីរ ការបង្កើនល្បឿននៃការអនុវត្តកម្មវិធីដែលមានស្រាប់ គឺជាមធ្យោបាយដ៏លឿនបំផុត ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងវិបត្តិនេះ។ យោងតាមការណែនាំ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវេទិកាសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ដែលបានប្រព្រឹត្តិទៅកាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ យើងបានពិនិត្យឡើងវិញលើចំណុចដែលត្រូវបង្កើនល្បឿនការអនុវត្ត ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការធ្លាក់ចុះផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ជាពិសេសផលប៉ះពាល់លើជនដែលងាយរងគ្រោះបំផុត។ យើងក៏នឹងពិភាក្សាអំពីប្រតិបត្តិការគោល-នយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួន ១៣ លានដុល្លាអាមេរិក ដោយផ្តោតលើកសិកម្មខ្នាតតូច និងសំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គម។ ទីបី យើងបានចូលរួមពិភាក្សាជាមួយរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីផ្តល់យោបល់អំពីការឆ្លើយតប ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ចំពោះវិបត្តិនេះ ដែលតាមទស្សនៈរបស់យើង រាប់បញ្ចូលការឆ្លើយតបផ្នែកគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ផ្នែកសារពើពន្ធ (រួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តសំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គម) និងផ្នែកកំណែទម្រង់បរិស្ថានអាជីវកម្ម។ នៅពេលណាក៏ដោយឱ្យតែអាចធ្វើបាន ឧទាហរណ៍ តាមរយៈគម្រោងពាណិជ្ជកម្មរបស់យើង និងជាមួយសហសេវិករបស់យើងមកពីសាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ យើងត្រៀមខ្លួនដើម្បីគាំទ្រចំពោះការអនុវត្តសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់រដ្ឋាភិបាលចំពោះវិបត្តិនេះ។

បញ្ហាទាំងអស់នេះ គឺជាប្រធានបទដ៏សំខាន់សម្រាប់ការពិភាក្សារបស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួល រដ្ឋាភិបាល-ម្ចាស់ជំនួយ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩។

ជារឿយៗ ការព្យាករណ៍របស់ធនាគារពិភពលោក និងស្ថាប័នអន្តរជាតិដទៃទៀតមានភាពខុសគ្នា។ តើលោកមានប្រតិកម្មដូចម្តេចដែរ?

ភាពខុសគ្នាជាមួយមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងវិទ្យាស្ថានសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពមិនប្រាកដនិយមចំនួនបី។ ទីមួយ សេណារីយ៉ូសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចសកល ដែលមានផលប៉ះពាល់លើកម្ពុជា តាមរយៈវិស័យកាត់ដេរ និងទេសចរណ៍ និងតាមរយៈវិនិយោគបរទេសនៅតែមានភាពខុសគ្នានៅឡើយដោយបន្ដឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពមិនប្រាកដនិយមជាសកល។ ទីពីរ ដោយសារភាពមិនប្រាកដនិយមនេះ និងកម្រង "សូចនាករនាំមុខ" មានកម្រិត អ្នកវិភាគអាចធ្វើការសន្និដ្ឋានផ្សេងៗគ្នា។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងផ្នែកកាត់ដេរ កម្លាំងពលកម្មចំនួន ១៤ ភាគរយ បានជួបប្រទះបញ្ហាអត់ការងារធ្វើរួចទៅហើយ។ ការនាំចេញនៅក្នុងខែមករា-កុម្ភៈ បើនិយាយឱ្យត្រឹមត្រូវតាមរដូវស្មើនឹង១៤ភាគរយក្រោមមធ្យមភាគនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៨។ ក្រុមហ៊ុននានាបានរាយការណ៍ថា ការបញ្ជាទិញមានចំនួនពី២០-៤០ ភាគរយក្រោមកម្រិតធម្មតា។ ដូច្នេះ ការព្យាករណ៍របស់យើងបង្ហាញនូវការថយចុះចំនួន ១០ ភាគរយសម្រាប់មួយឆ្នាំទាំងមូល។ មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ និងធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី សន្និដ្ឋានថា មានការថយចុះតែ៥ ភាគរយ ប៉ុណ្ណោះ។ ទីបី ការងើបឡើងនៃផ្នែកក្រៅប្រព័ន្ធ នឹងជួបប្រទះការលំបាក។ ដូចរដ្ឋាភិបាលដែរ យើងមានជំនឿថា ការងើបឡើងវិញនឹងមានភាពរឹងមាំ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងបានកត់សម្គាល់ថា ការងារមួយចំនួននៅក្នុងវិស័យក្រៅប្រព័ន្ធ ដូចជា កម្មករសំណង់ដែលគ្មានជំនាញ អ្នករត់ម៉ូតូសណ្តោង ហាងលក់បន្លែតូចតាចបច្ចុប្បន្ន រកចំណូលបានតិចជាងកាលពីឆ្នាំមុន (ទិន្នន័យរបស់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា) : នេះទំនងជានឹងបណ្តាលឱ្យមានការយឺតយ៉ាវ (ទោះបីជាមិនមែនជាការថយចុះក៏ដោយ) លើកំណើននៃផ្នែកក្រៅប្រព័ន្ធ។

ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទាក់ទង
លោក ស្តេហ្វាន គីមប៊ែរ
អ្នកសេដ្ឋកិច្ចជាន់ខ្ពស់ប្រចាំកម្ពុជា
Email: sguimbert@worldbank.org

តើវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចប៉ះពាល់ដល់កម្ពុជាបែបណា៖ អត្ថបទបី

តមកពីទំព័រទី ៣

និងទិញវីសាថ្មី ។

អ្វីដែលទប់ទល់មុខរបររបស់នាងបាន?

ដោយសារតែវិបត្តិនេះ នាងបានបង្កើតសេវាផ្សេងៗទៀត ។ នាងបានដាក់បន្ថែមសេវាអ៊ីនធឺណែតក្នុងហាងរបស់នាង ។ ពេលនេះមានស្ថានទូតលោកខាងលិច បានអនុម័តឱ្យនាងបំរើសេវាវីសាជូនប្រជាជនខ្មែរ ។

មុខរបររបស់នាងពេលនេះអាស្រ័យលើការលក់សេវាវីសាទេសចរណ៍ និងសំបុត្រយន្តហោះសំរាប់ជនបរទេស ដែលមាន បំណងចង់មកលេងល្បែងនៅកាស៊ីណូនៅភ្នំពេញ ។ នាងក៏មានលក់សំបុត្ររថយន្តក្រុងផងដែរ ។ សេវាទាំងពីរនេះ បានជួយឱ្យហាងរបស់នាងអាចទប់ទល់បាននាពេលនេះ ។ ចំណូលរបស់នាងបានធ្លាក់ចុះ ៥០ ភាគរយ ចាប់តាំងពីបំណាច់ឆ្នាំ ២០០៨ ។

ផែនការទៅអនាគត នាងមានការព្រួយបារម្ភអំពីអនាគត ហើយនាងមិនទាន់មានគំនិតថានឹងត្រូវធ្វើអ្វីទៀតទេ ។ ប៉ុន្តែនាងប្រហែលជារករបរអ្វី ដែលទាក់ទិននឹងទេសចរណ៍ ។ នាងប្រហែលជានឹងត្រូវបិទហាង ហើយចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅផ្ទះព្រោះអាចសន្សំបានមួយខែ ៤០០ ដុល្លាពីតំលៃជួលហាងនោះ ដោយសារតែភាគច្រើននៃភ្ញៀវរបស់នាងមិនបានមកហាងនាងទេ ។ នាងនឹងមានសុទិដ្ឋិនិយម ល្គឹកណាហាងរបស់នាងអាចដំណើរការបន្តទៀតបាន ។

រស់ វីយ៉ា

រស់ វីយ៉ា ៖ "ពេលនេះមិនសូវមានការងារទេ ។ មិត្តភក្តិខ្ញុំជាច្រើននាក់គ្មានការងារធ្វើទេ ដោយសារតែរោងចក្រមួយចំនួនបានបិទទ្វា ។ ដូចនេះពួកគេរកការងារធ្វើជាកម្មករសំណង់ ។ ការងារខ្ញុំមុនបានប្រាក់ខែ ១០០ ដុល្លា ក្នុងមួយខែ ។ ខ្ញុំផ្ញើលុយទៅផ្ទះខ្លះ ហើយលុយនៅសល់ខ្ញុំចាយនៅទីនេះ" ។

សាវតា

វីយ៉ា អាយុ ២០ឆ្នាំ មកពីខេត្តព្រៃវែង ។ មិត្តភក្តិគាត់ជាច្រើនបាត់បងការងារជាកម្មកររោងចក្រនាពេលថ្មីៗនេះ ហើយបានទៅធ្វើជាកម្មករសំណង់ ។ វីយ៉ាបានបំរើការងារជាសន្តិសុខចំនួន ៣ ឆ្នាំ ទទួលបានប្រាក់ខែ ១០០ ដុល្លា ក្នុងមួយខែ ។ វីយ៉ាផ្ញើប្រាក់ខែពាក់កណ្តាលទៅផ្ទះសំរាប់ជួយគ្រួសារ ។

ក្តីបារម្ភរបស់វីយ៉ាសំរាប់អនាគត?

វីយ៉ាបារម្ភខ្លះៗដែរអំពីអនាគតដោយសារតែវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចដែលមិនមានភាពនឹងន់ ។ ពេលដែលវិបត្តិនេះប៉ះពាល់ វានឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់វីយ៉ាដែរ ។ ប្រសិនបើវាប៉ះពាល់ដល់វីយ៉ា វីយ៉ានឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។

តើអ្វីជាផែនការរបស់វីយ៉ាទៅអនាគត?

វីយ៉ាមិនមានលុយសន្សំទេ ដូចនេះវីយ៉ាមិនទាន់មានផែនការទេ ។ ខែនេះ វីយ៉ាមិនសល់លុយទេ ដោយសារតែខែមុន វីយ៉ាបានឈប់ធ្វើការងារជាសន្តិសុខ ដូចនេះវីយ៉ាក៏មិនបានផ្ញើលុយទៅផ្ទះដែរ ។

បើទោះបីជាមានការងារក្រៅម៉ោងច្រើនពេលដែលវីយ៉ាធ្វើជាសន្តិសុខក៏ដោយ ក៏វីយ៉ាសំរេចចិត្តឈប់ធ្វើការងារនេះ ដោយសារតែថៅកែបើកប្រាក់ខែយឺតជារៀងរាល់ខែ ។ វីយ៉ាត្រូវការលុយបើកឱ្យទាន់ខែ ដើម្បីបំពេញតំរូវការចំណាយ និងផ្ញើទៅផ្ទះដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ឪពុកម្តាយ ។

ឧស្សាហកម្មសំណង់បានថយចុះក្នុងរយៈពេល ៦ ខែចុងក្រោយនេះ ។ វីយ៉ាមានការលំបាកក្នុងការរកការងារធ្វើ ។ ពេលនេះវីយ៉ារកបានហើយ ហើយមានការងារជាច្រើននៅការដ្ឋានសំណង់នោះ ។ ដោយសារតែនេះជាខែដំបូងរបស់ប្អូន វីយ៉ាមិនទាន់ដឹងថានឹងទទួលបានប្រាក់ខែប៉ុន្មានទេ ។ វីយ៉ាក៏មិនដឹងថានឹងផ្ញើលុយទៅផ្ទះប៉ុន្មានដែរ ។

ការផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសាររបស់វីយ៉ា?

វីយ៉ាមិនមែនផ្គត់ផ្គង់ឪពុកម្តាយតែម្នាក់ឯងនោះទេ ។ ឪពុកម្តាយវីយ៉ាមានដីស្រែតូចមួយ និងធ្វើស្រែ ។ បងប្អូនប្រុសពីរនាក់ ធ្វើជាសន្តិសុខក៏បានជួយផ្គត់ផ្គង់ឪពុកម្តាយ ។ ដោយមូលហេតុនេះហើយបានជាកាលពីខែមីនា វីយ៉ាមិនបានផ្ញើលុយទៅផ្ទះក៏មិនជាបញ្ហាដែរ ។ វីយ៉ាបានជំរាបថា ក្រុមហ៊ុនដែលខ្លួនកំពុងធ្វើការប្រហែលជាបញ្ជូនគាត់ឱ្យទៅធ្វើការនៅខេត្តព្រោះក្រុមហ៊ុននេះធំ ហើយមានការងារច្រើននៅក្នុងប្រទេស ។

ថ្មី!

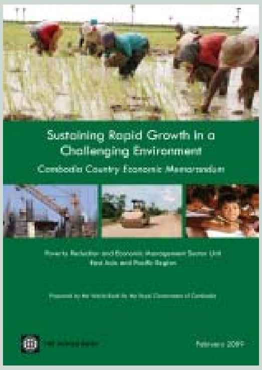

ធនាគារពិភពលោកប្រចាំកម្ពុជាទើបបានបោះពុម្ពផ្សាយនូវឯកសារថ្មី មានចំណងជើងថា "កំណើនលឿន ក្នុងបរិយាកាសប្រឈម" ។ ឯកសារនេះអាចរកបាននៅការិយាល័យធនាគារពិភពលោក ។

ធនាគារពិភពលោក ការិយាល័យនៅកម្ពុជា ផ្ទះលេខ ១១៣ មហាវិថីព្រះនរោត្តម ទូរស័ព្ទលេខ ៨៥៥ ២៣ ២១៧ ៣០១ និង ទូរសារលេខ ៨៥៥ ២៣ ២១០ ៥០៤ វេបសាយជាភាសាខ្មែរ www.worldbank.org.kh និងជាភាសាអង់គ្លេស www.worldbank.org/kh